

Grupp 10

STANDARD FÖR BORZOI
(Russkaya Psovaya Borzaya)

FCI nr 193

ORIGINALSTANDARD 2001-03-13

FCI-STANDARD 2001-04-02; engelska, franska

SKKs STANDARDKOMMITTÉ 2001-12-06

URSPRUNGSLAND/
HEMLAND:

Ryssland

ANVÄNDNINGS-
OMRÅDE:

Vinthund (används i hemlandet för jakt, kapplöpning och coursing)

FCI-KLASSI-
FIKATION:

Grupp 10. Sektion 1

BAKGRUND/
ÄNDAMÅL:

Russkaya Psovaya Borzaya, den ryska vinthunden, har sedan nio århundraden tillbaka utgjort en väsentlig del av Rysslands kultur och historia. Till exempel vittnar den franska krönikan från 1000-talet om att tre borzoier medföljde Anna Jaroslavna, dotter till storhertigen av Kiev, när hon kom till Frankrike för att gifta sig med Henrik I. Bland ägarna och uppfödarna av borzoi återfanns många berömda personer, däribland tsarer och författare såsom Ivan den förskräcklige, Peter den store, Nikolaj II, Pusjkin och Turgenjev. Stor betydelse för rasen hade den berömda borzoikenneln "Pershinskaya okhota" (Perchino-kenneln), som grundades av de berömda uppfödarna storhertig Nikolaj Nikolajevitj och Dimitrij Valtsev. Sedan slutet av 1800-talet finner man borzoi även hos kända uppfödare i Europa och USA.

HELHETSINTRYCK:

Borzoi är en ras med aristokratiskt utseende. Den är storvuxen med torr men samtidigt robust konstitution. Till konstruktionen skall borzoi vara mycket lätt långsträckt. Tikarna är som regel längre än hanhundarna. Benstommen skall till sin struktur vara stark men inte tung. Den skall vara tämligen flat. Den torra muskulaturen skall framför allt på låren vara väl utvecklad, dock ej markerad. Harmoniska former och rörelser är av största betydelse.

VIKTIGA MÅTT-
FÖRHÅLLANDEN:

- Hos hanhund skall höjden vid manken vara densamma som eller endast något överstiga höjden över korset.
- Hos tik skall dessa mått vara lika.
- Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.
- Bröstkorgens djup skall motsvara ungefär halva mankhöjden.
- Nospartiet (från stopet till nostrifyffeln spets) skall vara lika långt som eller något längre än skallpartiet (från nackknöl till stop).

UPPFÖRANDE/
KARAKTÄR:

Till vardags har en borzoi ett lugnt och balanserat temperament. Synen är väl utvecklad och en borzoi ser bra på långt håll. Vid åsynen av ett bytesdjur blir hunden omedelbart upphetsad. Den reagerar då snabbt och häftigt.

HUVUD:

Huvudet skall vara torrt, långt, smalt och aristokratiskt. Sett i profil skall skallen och nospartiet bilda en lång, lätt konvex linje, medan linjen längs hjässbenskammen skall vara rak eller lätt snedställd mot den väl markerade nackknölen. Huvudet skall vara så elegant och torrt att de större blodådrorna skymtar under huden.

Skallparti: Det smala skallpartiet skall ovanifrån sett vara långsträckt ovalt; sett i profil skall det vara nästan plant.

Stop: Stopet skall endast vara mycket lätt markerat.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart oavsett pälsfärg. Den skall vara stor, rörlig och påtagligt framskjuten över underkäken.

Nosparti: Nospartiet skall vara långt och väl utfyllt i hela sin längd. Nosryggen skall vara välvd i partiet närmast nostryffeln. Nospartiets längd från stop till nosspets skall vara densamma som eller något överstiga skallpartiets längd från nackknöl till stop.

Läppar: Läpparna skall vara tunna, strama och sluta väl an mot käkarna. Läpparna skall vara svarta oavsett pälsfärg.

Käkar/tänder: Saxbett eller tångbett. Tänderna skall vara vita och starka.

Ögon: Ögonen skall vara stora och uttrycksfulla, till färgen mörkt nötbruna eller mörkbruna. De skall vara aningen framträdande, mandelformade och snett placerade, men inte små och smala. Ögonkanterna skall vara svarta oavsett pälsfärg.

Öron: Öronen (rosenöra) skall vara små, smidiga och rörliga, ansatta över ögonhöjd och burna bakåtriktade mot nacken med öronspetsarna nära varandra, eller riktade nedåt mot och nära nacken. När hunden lystrar bärs öronen högre och riktas då åt sidan eller framåt; ibland bärs ett eller båda öronen helt resta som hästöron.

HALS: Halsen skall vara lång och stram med flata sidor. Den skall vara muskulös, lätt välvd och tämligen lågt buren.

KROPP:

Manke: Manken skall inte vara markerad.

Rygg: Ryggen skall vara bred, muskulös och elastisk. Tillsammans med ländpartiet och korset skall den bilda en båge, som är mer markerad hos hanhund än hos tik. Bågens högsta punkt skall vara belägen i området vid första eller andra ländryggkotan.

Ländparti: Ländpartiet skall vara långt, välvt, muskulöst och måttligt brett.

Kors: Korset skall vara långt, brett och lätt sluttande. Korsets bredd, mätt mellan höftbenskammarna, får inte understiga 8 cm.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara oval i genomskärning. Den skall inte vara smal, dock inte heller bredare än korset. Den skall vara djup och rymlig, väl utvecklad i längd och nå ner nästan i nivå med armbågarna. I området vid skulderbladen skall bröstkorgen vara flatare men gradvis bli mer rundad i riktning mot de korta, s k falska revbenen, vilket gör att bröstkorgens välvning, sedd i profil, ändrar lutning. Revbenen skall vara långa och lätt välvda. Förbröstatet skall vara något framträdande i förhållande till skulderblads/överarmsleden.

Underlinje: Buken skall vara väl uppdragen. Underlinjen skall stiga brant mot buken.

Svans: Svansen skall ha formen av en skära eller sabel. Den skall vara lågt ansatt, tunn och så lång att den når höftbenskammens topp när den förs mellan bakbenen. På svansen skall pälsen bilda plym. I stillastående skall svansen bäras hängande. I rörelse höjs den, dock inte över rygglinjen.

EXTREMITETER:

FRAMSTÄLL: Frambenen skall vara torra och väl musklade. Sedda framifrån skall de vara helt raka och parallella. Frambenens längd, mätt från

armbågen till underlaget, skall vara densamma som eller något överstiga halva mankhöjden.

- Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa och snedställda.
- Överarm: Överarmarna skall vara måttligt snedställda. De skall endast vara något längre än skulderbladen. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara väl markerad.
- Armbåge: Armbågarna skall vara parallella med kroppens mittlinje.
- Underarm: Underarmarna skall vara torra, långa och ovala i genomskärning, dvs framifrån sett är de smala men från sidan sett breda.
- Mellanhand: Mellanhänderna skall vara något snedställda mot underlaget.
- Tassar: Framtassarna skall vara torra och smala, långsträckt ovalformade, s.k. hartassar. De skall vara välvda och ha väl slutna tår. Klorna skall vara långa, starka och vidröra marken.

BAKSTÄLL: Bakbenen skall bakifrån sett vara raka, parallella och något bredare ställda än frambenen. När hunden står fritt skall en från sittbensknölna tänkt lodrät linje passera framför hasledens och mellanfotens mitt. Alla leder skall vara väl vinklade.

- Lår: Låren skall vara väl musklade, långa och snedställda.
- Underben: Underbenen skall vara långa, musklade och snedställda, med väl utvecklade knä- och hasleder, som skall vara breda och torra med tydliga vinklar.
- Mellanfot: Mellanfötterna skall inte vara långa. De skall vara nästan lodrätt ställda.
- Tassar: Baktassar, se framtassar.

RÖRELSER: Förutom vid jakt är rasens typiska steg ett långsträckt trav, som skall vara lätt, mycket smidigt och svävande. Under jakt rör sig borzoi i extremt snabb galopp med mycket långa galoppsprång.

HUD: Huden skall vara smidig och elastisk.

PÄLS:

- Pälsstruktur: Pälsen skall vara silkesaktig, mjuk och spänstig. Den skall vara vågig eller mjukt lockig. På huvudet, öronen och extremiteterna

skall pälsen vara sammetslen (silkesaktig men kraftigare), kort och väl åtliggande. På kroppen skall pälsen vara ganska lång och vågig, på skulderblad och kors skall den bilda lösare lockar. På bröstkorgens sidor och på låren skall pälsen vara kortare medan den påls som bildar behäng, byxor och svansplym skall vara längre.

Färg: Alla färger och kombinationer av färger är tillåtna, utom de med blått eller leverbrunt eller nyanser av dessa färger. Samtliga tillåtna färger förekommer som enfärgat eller som tecken på vit botten. Behäng, byxor och svansplym har påtagligt ljusare färgnyans än bottenfärgen. Svart mask är typiskt förekommande hos de färgvarianter som har svärtade hårtoppar.

STORLEK/VIKT:

Mankhöjd: Hanhund: önskvärd höjd är 75-85 cm
Tik: önskvärd höjd är 68-78 cm

Hos hanhund skall höjden vid manken vara densamma som eller endast något överstiga höjden över korset. Hos tik skall dessa mått vara lika. Individer vars mankhöjd överskrider den övre mankhöjdsgränsen accepteras under förutsättning att de är rastypiska.

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Helhetsintryck:

- lätt eller tung konstruktion
- lågställt eller högställt helhetsintryck
- lätt benstomme
- otillräckligt utvecklade muskulatur

Huvud:

- markerat stop
- påtagligt kilformad huvudprofil pga alltför högt skallparti
- bred panna
- kraftiga okbågar
- för smalt nosparti; kort nosparti
- markerade ögonbrynsbågar

Tänder:

- små, onormalt slitna tänder
- avsaknad av en P2 (avsaknad av P1 och M3 beaktas ej)

Ögon:

- små, runda, ljust nötbruna ögon
- små smala ögon (med alltför trång ögonöppning)
- alltför synlig blinkhinna

Öron:

- lågt ansatta
- ej bakåtriktat burna

- Hals: - kort hals, högt buren hals
- Kropp: - rygg: smal rygg med en nedsänkning i ryggslutet (vid 11:e bröstkotan), alltför välvd rygg
 - ländparti: kort, plant, smalt
 - kors: smalt, kort, brant
 - bröstkorg: smal, flat, grund; vars undre linje är belägen på påtagligt högre nivå än armbågarna
 - underlinje: ej tillräckligt uppdragen
- Svans: - högt ansatt eller för lågt ansatt svans
 - högt buren svans
 - ringlad svans
 - snett hängande svans
 - föga utvecklade svansplym
 - kort svans
- Framställ: - alltför öppen vinkel mellan skulderblad och överarm
 - utåt- eller inåtvridna armbågar
 - lätt krokiga framben
 - mellanhänder: alltför korta, alltför snedställda, eller alltför raka
 - lätt inåt- eller utåtvridna tassar
- Bakställ: - otillräckligt eller för kraftigt vinklade leder
 - för tätt eller för brett ställda hasor
 - inåtvridna tassar
- Tassar: - tendens till något breda, något runda, köttiga (tjocka) eller platta tassar
 - spretiga tår
- Hud: - hud som inte är tillräckligt smidig
- Päls: - glanslös, tovig päls; otillräckligt utvecklade behäng, byxor och svansplym; rak päls; lösa lockar på hela kroppen
- Färg: - prickar i samma färg som grundfärgen.

ALLVARLIGA FEL:

- Helhetsintryck: - lymfatisk konstitution, grov konstruktion
 - kort kropp
 - tung, grov benstomme
 - rund benstomme
- Huvud: - lös hud
 - tvärt avskuret nosparti

- avsaknad av en P3, en P4 (i underkäken), en M1 (i överkäken), en M2
 - djupt liggande ögon; gula ögon
 - tjocka och grova öronlappar med avrundade spetsar
- Hals:
- hakpåse eller löst halsskinn på strupen
 - hals som är rund i genomskärning
- Kropp:
- rygg: svankrygg; rak rygg hos hanhundar
 - kors: mycket smalt, mycket kort, mycket brant
 - bröstorg: insjunken i sin främre del, tunnformad
 - buk: slapp buklinje
- Svans:
- grov svans
 - svans som under rörelse bärs rakt nedhängande
- Framställ:
- väsentliga avvikelser från standardens beskrivning
 - överkotade handlovar
 - underarm med rund benstomme
- Bakställ:
- väsentliga avvikelser från standardens beskrivning
- Tassar:
- breda, runda ("katt-tassar"), platta tassar och spretiga tår
- Hud:
- lös hud
- Päls:
- pälsstruktur: hård och borstig päls
 - färg: prickar i annan färg än grundfärgen

DISKVALIFICERANDE FEL:

- Uppförande/
karaktär:
- aggressivitet mot människor
- Ögon:
- olikfärgade ögon
- Käkar/tänder:
- överbett eller underbett
 - snett bett
 - avsaknad av en incisiv, en hörntand, P4 i överkäken eller M1 i underkäken
 - avsaknad av fler än 4 tänder oavsett vilka
 - felaktig placering i underkäken av en eller båda hörntänderna så att tandköttet i överkäken eller gommen kan skadas när käkarna är slutna
- Svans:
- spiralformad svans
 - svansknyck (sammanvuxna svanskotor)

- helt eller delvis kuperad svans
- Bakställ: - förekomst av sporrar på bakbenen
- Färg: - leverbrun; blå

NOTA BENE: Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.